

af *kk. till någon. Väcka, ingifva k. Fatta, hysa k. för någon. Brinna, sucka, dö, träna, försmäkta af k. — Syn. Ömhet, Dyrkan, Bøjelse, Flamma, Inklination. — 3) (i religiös mening) Kristlig k. eller blott k., den af kristendomens lära väckta känsla, hvarigenom man älskar sin nästa såsom sig sjelf. *Tron, k-en och hoppet. — Ss. K-sbekymmer, -sbetygelse, -sföörbindelse, -skyss, -sretande, -stankar.**

KKÄRLEKSBAND, n. 3. (fig.) Kärleksförbindelse.

KKÄRLEKSBEDRIFT, m. 3. Se *Älskogsbedrift*.

KKÄRLEKSBILJETT, -- biljett, m. 3. **KÄRLEKSBREF**, n. 3. Biljett, bref, som innehåller utjufutelser af kärlek, skickadt till ett älskadt föremål.

KKÄRLEKSBLOMMA, f. 1. Blomsterväxt med hvitata, klocklika, utvändig blåfläckiga, inuti svartprickiga blommor. *Nemophila Hydrophylla.*

KKÄRLEKSBRAGD, m. 3. Se *Älskogsbedrift*.

KKÄRLEKSDRUCKEN, a. 2. neutr. — *et.* (fig.) I högsta grad betagen af kärlek.

KKÄRLEKSDRYCK, m. 3. Dryck, tillredd af ämnen, hvarmedelst man inbillat eller föregifvit sig kunna väcka kärlek hos andra.

KKÄRLEKSELD, m. sing. (fig.) Häftig, brinnande kärlek.

KKÄRLEKSFULL, a. 2. Full af kärlek, ömhet. Sägese för *Kärlek* i alla ordets bemärkelser. — *Kärleksfullt*, adv.

KKÄRLEKSFÖRKLARING, f. 2. Yppande af sin kärlek (bem. 2) för dess föremål.

KKÄRLEKSGNABB, n. sing. (fam.) Gnabb emellan i älskande.

KKÄRLEKSGRILLER, m. 3. pl. Griller, försoralakade af kärlek (bem. 2).

KKÄRLEKSGUD, m. 2. (myt.) 1) *K-en*, kärlekerens gud. — *Syn. Amor, Cupido, Astrild. — 2) KKärleksgudinnans små barn, som voro i hennes s följe, hvarhän hon for. — Syn. Cupidon.*

KKÄRLEKSGUDINNA, f. 1. (myt.) Kärlekens gudidinna. — *Syn. Venus, Afrodite, Freja.*

KKÄRLEKSHANDEL, m. sing. Flyktig kärlekstsförbindelse.

KKÄRLEKSHISTORIA, f. 3. Historia om en kärlekshandel.

KKÄRLEKSHÄNDELSER, f. 3. pl. Händelser, som stå i samband med en kärlekshandel.

KKÄRLEKSINTRIG, -- intrig, m. 3. Kärlekshandel, åtföljd af intriger.

KKÄRLEKSLÄGA, f. sing. Se *Kärlekseld*.

KKÄRLEKSLÖS, a. 2. Utan kärlek, ömhet, tillgifvenhet, deltagande, barmhertighet. — *Kärleksslöshet*, f. 3. — *Kärlekslöst*, adv.

KKÄRLEKSMÅLTID, m. 3. Benämning på de i kristna kyrkans första tider brukliga måltider, vanligtvis förbundna med nattvardens begående, hvararvid fattiga och rika spisade tillsammans, för att t antyda sin broderliga kärlek och likhet inför Gud.

KKÄRLEKSNÄRR, m. 2. En, som är intagen af en dåraktig kärlek eller aldrig tänker på annat än i kärlek (bem. 2).

KKÄRLEKSNYME, f. 3. Se *Glädjesticka*.

KKÄRLEKSNÖJE, n. 4. Nöje genom kärleksnjufutning.

KKÄRLEKSPANT, m. 3. (fig.) Barn, som är fostret af tvenne älskandes kärlek.

KKÄRLEKSPLIKT, f. 3. Pligt, ålagd af kristlig kärlek.

KÄRLEKSPROF, n. 3. Prof, hvarigenom man bevisar sin kärlek (bem. 2).

KÄRLEKSQVAL, n. 3. Qval, föranledt af kärlek (bem. 2).

KÄRLEKSQVÄDE, n. 4. Qvåde, sång, som handlar om kärlek (bem. 2).

KÄRLEKSRİK, a. 2. Se *Kärleksfull. — Kärleksrikhet*, f. 3. — *Kärleksrikt*, adv.

KÄRLEKSRUS, n. 3. (fig.) Sinnestillstånd, då man, berusad af kärlek, glömmet allt annat.

KÄRLKSTOK, m. 2. Se *Kärleksnarr*.

KÄRLEKSUNGE, m. 2. pl. — *ungar.* (mindre brukl.) 1) Barn, som tillkommit af en oloflig kärlek. — 2) Se *Kärleksnymf*.

KÄRLEKSVÄRM, a. 2. (poet.) Som andas, röjer en varm kärlek (bem. 2).

KÄRLEKSVERK, n. 3. Handling af kristlig kärlek.

KÄRLEKSVILLA, f. 1. Se *Spikkklubba*.

KÄRLEKSVISA, f. 1. Visa, som handlar om kärlek.

KÄRLEKSVURM, m. 2. (fam.) En, som vurm på kärlek.

KÄRLEKSYRA, f. sing. (fig.) Se *Kärleksrus. — I samma mening säges äfv. Kärleksyrsel.*

KÄRLEKSÄNGEST, f. sing. Ängest, föranledd af kärlek.

KÄRLEKSÄFVENTYR, n. 3. Kärlekshandel, åtföljd af äfventyr.

KÄRLEKSÄPPE, n. 4. Det röda, syrliga bäret af *Solanum Lycopersicum*, hvilket inlägges till matlagning.

KÄRLEKSÖFNING, f. 2. Utöfning af kristlig kärlek.

KÄRLHINNA, f. 1. (anat.) En hinna, som har sitt läge på ögats bakre hälft, näst innanför *Sclerotica*.

KÄRLIG, a. 2. 1) Börd för kärlek (bem. 2); som lätt blir förälskad. *Han är mycket k. af sig. — 2) Som röjer, tillkännagifver kärlek. K-a blickar.*

KÄRLIGHET, f. 3. 1) Kärliga känslor. — 2) Bøjelse för kärlek (bem. 2).

KÄRLIGT, adv. Med kärlek. *Blicka k. på någon.*

KÄRLSYSTEM, tjärlystäm, n. 3. Samteliga kärlen i en mennisko- eller djurkropp.

KÄRN, m. 2. (prov.) Mindre sjö utan synligt utlopp.

KÄRNA, v. a. 1. o. **KÄRNA**, f. 1. Se *Tjerna*.

KÄRNA, f. 1. (i äldre språket och ännu i talspråket *Kärne*, m. 1. pl. — *nar*) 1) a) (bot.) Fröet eller innanmätet i en stenfrukt, t. ex. hos plommon och körsbär. — b) (i dagligt tal) Frö i vissa frukter, såsom äpplen, päron, m. fl. — c) Det mjuka och svampiga ämnet inuti vissa träd, t. ex. tall, gran; äfv. den innersta veden i träd.

Rullen i k-n. — 2) (fig.) Styrkan, det förnämsta af något. K-n af en armé, af ett tal, af en författares verk. K-n af landets ungdom. — 3) Den inre delen af en komet. — 4) (gjut.) Den del af en form, som åstadkommer det tomma rummet uti ihåligt gjutgods. — 5) (bergsbr.) Benämning på de rikaste malmkörtlar som erhållas, vid malmens sofring.

KÄRNFOLK, n. sing. Utvaldt folk, t. ex. af soldater.

KÄRNFORM, m. 2. (hos kristaller) Form, som uppkommer deraf, att kristallen låter klyfva sig i vissa riktningar, så att endast plana ytor bildas.

KÄRNFRISK, a. 2. Som har frisk kärna. Kan äfv. brukas figurligt. *Ett k-t folk.*